

Av eldste **Walter F. González**
i De syttis presidentskap

Kristi etterfølgere

Kristi etterfølgere prøver å følge Frelserens eksempel og vandre i lyset.

I oktober i fjor ledsaget min hustru og jeg eldste og søster Neil L. Andersen til spadestikseremonien for et nytt tempel i Córdoba i Argentina. Som vanlig ble det avholdt pressekonferanse etter seremonien. En journalist som ikke var medlem av Kirken, sa at hun hadde merket seg hvor godt mennene behandlet sin hustru. Så spurte hun uventet: "Er det ekte eller tilgjort?" Jeg er sikker på at hun så og følte at noe var annerledes ved våre medlemmer. Hun kan ha fornemmet våre medlemmers ønske om å følge Kristus. Medlemmer over hele verden har dette ønsket. Samtidig har millioner som ikke er medlem av Kirken, også et ønske om å følge ham.

Nylig ble min hustru og jeg svært imponert over menneskene vi så i Ghana og Nigeria. De fleste av dem var ikke medlem av vår kirke. Vi var glade for å se deres ønske om å følge Kristus uttrykt i mange av deres samtaler i deres hjem, på deres biler, på deres vegger og på deres reklametavler. Vi hadde aldri sett så mange kristne kirker ved siden av hverandre.

Som siste-dagers-hellige har vi plikt til å innby millioner som disse til å komme og se hva vår kirke kan tilføye det gode de allerede har. Hvem

som helst fra ethvert kontinent eller himmelstrøk og enhver kultur, kan selv få vite at profeten Joseph Smith så Faderen og Sønnen i et syn. De kan få vite at himmelske sendebud gjenga prestedømmet og at Mormons bok er et annet testamente om Jesus Kristus. Slik Herren sa til Enok: "Rettferdighet [har blitt sendt] ned fra himmelen, og sannhet [har blitt sendt] frem fra jorden for å bære vitnesbyrd om min Enbårne."¹

Frelseren har lovet: "Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys."² Kristi etterfølgere følger Frelserens eksempel og vandrer i lyset. To kjennetegn kan hjelpe oss å se i hvilken grad vi følger ham. For det første, Kristi etterfølgere er kjærlige. For det annet, Kristi etterfølgere inngår og holder pakter.

Det første kjennetegnet, å være kjærlig, var trolig noe av det journalisten i Córdoba la merke til blant vår kirkes medlemmer. Vi følger Kristus fordi vi elsker ham. Når vi følger Forløseren av kjærlighet, følger vi hans eget eksempel. Av kjærlighet var Frelseren lydig mot Faderens vilje under enhver omstendighet. Vår Frelser var lydig selv om det innebar stor fysisk og følelsesmessig smerte, selv om det innebar å bli pisket og hånet, selv om det innebar at hans

fiender skulle torturere ham mens hans venner sviktet ham. Sonofferet, som er unikt for Frelserens misjon, er tidenes største uttrykk for kjærlighet. "Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom."³

Slik Kristus fulgte Faderen under enhver omstendighet, skulle vi følge hans Sønn. Hvis vi gjør det, spiller det ingen rolle hva slags forfølgelse, lidelse, sorg eller "torn i kjødet"⁴ vi opplever. Vi er ikke alene. Kristus vil hjelpe oss. Hans milde barmhjertighet vil gjøre oss sterke under enhver omstendighet.⁵

Å følge Kristus kan innebære å gi avkall på mye som vi er glad i, slik moabitten Rut gjorde. Som ny konvertitt fikk hennes kjærlighet til Gud og No'omi henne til å forlate alt for å etterleve sin religion.⁶

Det kan også innebære å utholde motgang og motstå fristelser. I sin ungdom ble Josef solgt som slave. Han ble ført bort fra alt han var glad i. Senere ble han fristet til å begå moralsk synd. Han motsto fristelsen og sa: "Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?"⁷ Hans kjærlighet til Gud var sterkere enn noen motgang eller fristelse.

I dag har vi motstykker til Rut og Josef over hele verden. Da bror Jimmy Olvera fra Guayaquil i Ecuador mottok sitt misjonskall, strevde familien hans tungt. Den dagen han reiste, fikk han høre at hvis han gikk ut av døren, ville han miste sin familie. Med et sønderknust hjerte gikk han ut av døren. Mens han var på misjon, ba hans mor ham om å bli der lenger fordi de mottok så mange velsignelser. I dag er bror Olvera stavspatriark.

Hvis vi virkelig elsker Kristus, får vi den nødvendige styrke til å følge

ham. Herren selv viste oss dette da han spurte Peter tre ganger: "Elsker du meg?" Etter at Peter bekreftet at han var glad i ham, fortalte Herren Peter om kommende vanskeligheter. Så kom formaningen: "Følg meg." Frelserens spørsmål til Peter kan også bli stilt oss: "Elsker du meg?" etterfulgt av kallet til å handle: "Følg meg."⁸

Kjærlighet har stor innflytelse på våre anstrengelser for å være lydige. Kjærlighet til vår Frelser motiverer oss til å holde hans bud. Kjærlighet

til en mor, far eller ektefelle kan også motivere oss til å adlyde evangeliets prinsipper. Måten vi behandler andre på gjenspeiler i hvilken grad vi følger vår Frelser i å elske hverandre.⁹ Vi viser vår kjærlighet til ham når vi stopper opp for å hjelpe andre, når vi er "fullkomment ærlige og uklanderlige i alle ting"¹⁰, og når vi inngår og holder pakter.

Det andre kjennetegnet på Kristi etterfølgere er å inngå og holde pakter, slik han gjorde. Moroni påpekte at "utgyltelsen av Kristi blod [er] Faderens

pakt ... til deres synders forlatelse, så dere blir hellige og plettfrie".¹¹

Profeten Joseph Smith sa at til og med før denne jord ble organisert, ble det inngått pakter i himmelen.¹² Oldtidens profeter og patriarker inngikk pakter.

Frelseren selv viste oss eksemplet. Han ble døpt av en som hadde den rette myndighet, for å fullbyrde all rettferdighet. Ved sin dåp vitnet Frelseren for Faderen at han ville være lydige og holde alle Faderens befalinger.¹³ Akkurat som i oldtiden følger vi også Kristus og inngår pakter gjennom prestedømsordinanser.

Å inngå pakter er noe som millioner som ikke er medlem av vår kirke, kan legge til de mange gode tingene de allerede har. Inngåelse av pakter er et uttrykk for kjærlighet. Vi sier til Ham: "Ja, jeg vil følge deg fordi jeg elsker deg."

Pakter innbefatter løfter, "ja, det evige livs [løfter]".¹⁴ Alle ting vil samvirke til det gode hvis vi husker våre pakter.¹⁵ De må inngås og holdes dersom vi fullt ut skal oppnå det de lover oss. Ved å elske Frelseren og huske våre pakter vil vi få hjelp til å holde dem. Deltagelse i nadverden er én måte å huske dem på.¹⁶ En annen måte er å gå ofte i templet. Jeg husker et ungt ektepar i Syd-Amerika som ønsket å skille lag fordi de ikke klarte å komme overens. En prestedømsleder rådet dem til å gå i templet og følge spesielt nøye med på ordene og løftene i de pakter som ble inngått der. Dette gjorde de, og deres ekteskap ble reddet. Våre pakter er sterkere enn noen utfordring vi kan møte.

Medlemmer som ikke er aktive i evangeliet, vær så snill å komme tilbake. Opplev velsignelsen av å minnes og fornye pakter gjennom nadverden og ved å gå i templet.

Dette er et uttrykk for kjærlighet som viser vår villighet til å være Kristi sanne etterfølgere. Slik kan dere bli kvalifisert til å motta alle de lovede velsignelser.

Dere som ikke er medlem av vår kirke, jeg innbyr dere til å utøve tro, omvende dere og gjøre dere kvalifisert til å motta den pakt som dåp i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er. Ved å gjøre dette vil dere vise deres kjærlighet til vår himmelske Fader og deres villighet til å følge Kristus.

Jeg vitner om at vi er lykkeligere når vi følger læresetningene i Jesu Kristi evangelium. Hvis vi streber etter å følge ham, vil himmelens velsignelser komme til oss. Jeg vet at hans løfter vil bli oppfylt når vi inngår og holder pakter og blir Kristi sanne etterfølgere. Jeg vitner om hans store kjærlighet til hver og en av oss, og jeg gjør det i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 7:62.
2. Johannes 8:12.
3. Jesaja 53:5.
4. 2 Korinterbrev 12:7.
5. Se 1 Nephi 1:20.
6. Se Rut 1:16.
7. Se 1 Mosebok 39:7–9.
8. Se Johannes 21:15–19.
9. Se Johannes 13:35.
10. Alma 27:27.
11. Moroni 10:33.
12. Se *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 43; se også Spencer W. Kimball: “Be Ye Therefore Perfect” (tale holdt ved Salt Lake religionsinstitutt, 10. jan 1975): “Vi avla løfter, høytidelige løfter, i himmelen før vi kom til dette jordliv... Vi har inngått pakter. Vi inngikk dem før vi godtok vår stilling her på jorden.”
13. Se 2 Nephi 31:5–7.
14. Abraham 2:11. Se også John A. Widtsoe: “Temple Worship” (tale holdt i Assembly Hall, Salt Lake City, 12. okt. 1920), 10: “Pakten gir sannheten liv og muliggjør de velsignelser som blir alle dem til del som bruker kunnskapen godt.”
15. Se Lære og pakter 90:24.
16. Se for eksempel 3 Nephi 18:7–11.

Av eldste Kent F. Richards
i De sytti

Forsoningen omfatter all smerte

Vår store utfordring i jordelivet er å bli “en hellig gjennom den Herre Kristi forsoning”.

Som kirurg opplevde jeg at mye av min tid gikk med til temaet smerte. Av nødvendighet påførte jeg den kirurgisk nesten daglig – og mye energi gikk så med til å prøve å kontrollere og lindre smerten.

Jeg har grunnet på hensikten med smerte. Ingen av oss er immun mot smerte. Jeg har sett folk takle den svært forskjellig. Noen vender seg bort fra Gud i sinne, mens andre lar sin lidelse bringe dem nærmere Gud.

I likhet med dere, har jeg også opplevd smerte. Smerte er et mål på helbredelsesprosessen. Den lærer oss ofte tålmodighet. Kanskje er det derfor vi bruker ordet *pasient* om syke mennesker.

Eldste Orson F. Whitney skrev: “Ingen smerte vi lider, ingen prøvelse vi opplever, er bortkastet. Den underviser oss, er til hjelp når det gjelder å utvikle egenskaper som tålmodighet, tro, kraft og ydmykhet... Det er ved sorg og lidelse, slit og trengsel vi får den utdannelse som vi kom hit for å skaffe oss.”¹

Eldste Robert D. Hales har sagt noe lignende:

“Smerte fører deg til en ydmykhet som tilskynder deg til overveielse. Det

er en erfaring jeg er takknemlig for å ha vært gjennom ...

Jeg fant ut at den fysiske smerte og helbredelsen av legemet etter en større operasjon er bemerkelsesverdig lik den åndelige smerte og helbredelsen av sjelen i omvendelsesprosessen.”²

Mye av vår lidelse er ikke nødvendigvis vår feil. Uventede hendelser, motstridende eller skuffende omstendigheter, forstyrrende sykdom og til og med død omgir oss og gjennomsyrrer vår erfaring i jordelivet. I tillegg kan vi måtte lide på grunn av andres handlinger.³ Lehi sa at Jakob hadde “hatt mange lidelser og mye sorg på grunn av [sine] brødre”.⁴ Motstand er en del av vår himmelske Faders plan for lykke. Vi opplever alle nok av den til å bli oppmerksom på vår Faders kjærlighet og vårt behov for Frelserens hjelp.

Frelseren er ingen passiv iaktta-ker. Han er selv godt kjent med den smerte vi opplever.

“Han lider alle menneskers smerter, ja, hver levende skapnings smerter, både menns, kvinners og barns.”⁵

“La oss derfor med frimodighet tre frem for nådens trone, for at vi kan få